

Arrest

**nr. 181 954 van 8 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2017 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregel de behandeling van het schorsingsverzoek te vorderen dat is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), om de Belgische Staat het verbod op te leggen om over te gaan tot de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing zolang geen uitspraak is gedaan over het tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep tot nietigverklaring en om de Belgische Staat het verbod op te leggen om over te gaan tot de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing tot de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het cassatieberoep dat werd ingesteld tegen het arrest nr. 179 056 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 december 2016.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82, 39/84 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2017 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2017 om 18 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die loco advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 7 oktober 2015 het Rijk binnenkwam, diende op 13 oktober 2015 een asielaanvraag in

1.2. Bij ministerieel besluit van 5 augustus 2016 werd verzoeker, tijdens de behandeling van zijn asielaanvraag, ter beschikking van de regering gesteld.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 8 november 2016 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 23 november 2016 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Bij arrest nr. 179 056 van 7 december 2016 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 7 december 2016 ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker stelde tegen deze beslissing op 21 december 2016 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

2. Over de rechtspleging

Uit het op 7 februari 2017 neergelegde verzoekschrift blijkt dat verzoeker in eerste instantie, met toepassing van artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de versnelde behandeling wenst te verkrijgen van de op 21 december 2016 ingediende vordering tot schorsing van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 december 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Artikel 39/85, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

Artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

Gelet op voormelde wetsbepalingen dient, naargelang een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een eerste of een meervoudige verwijderingsbeslissing, een beroepstermijn van vijf of tien dagen te worden

gerespecteerd. Deze termijn gaat in vanaf het ogenblik dat de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel imminent wordt. In casu werd aan verzoeker op 7 december 2016 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering ter kennis gebracht. De tenuitvoerlegging van de door verzoeker bestreden verwijderingsmaatregel is derhalve reeds "imminent" sedert 7 december 2016. Het staat dan ook vast dat verzoeker, door het indienen van een verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen op 7 februari 2017 – het weze twee maanden na de datum waarop zijn verwijdering imminent werd –, de beroepstermijn die is opgenomen in 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet heeft miskend.

Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat aangezien op 7 december 2017 nog geen concrete repatriëringsdatum was bepaald de tenuitvoerlegging van de die dag genomen verwijderingsmaatregel nog niet imminent was. Deze verwijderingsmaatregel ging immers gepaard met een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering. Verzoeker wist derhalve dat hij op elk ogenblik kon worden gerepatrieerd.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij stelt dat de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering op 7 december 2016 niet imminent was omdat hij een cassatieberoep instelde tegen het arrest nr. 179 056 van 7 december 2016 waarbij hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Een dergelijke procedure heeft immers geen schorsende werking.

De vordering is onontvankelijk *ratione temporis*.

Aangezien de vordering niet op ontvankelijke wijze werd ingesteld kan ook niet worden ingegaan op de vraag van verzoeker om de Belgische Staat het verbod op te leggen om over te gaan tot het tenuitvoerleggen van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 7 december 2016 in afwachting van het resultaat van de bij de Raad en de Raad van State ingestelde procedures, wat niets anders is dan een anders geformuleerd verzoek tot schorsing van deze beslissing.

De verwijzing van verzoeker naar de bepalingen van artikel 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het feit dat verzoeker naliet om op een correcte wijze gebruik te maken van de in de Belgische wetgeving voorziene beroepsprocedures leidt niet tot het besluit dat verzoeker niet beschikte over een effectief rechtsmiddel (cf. EHRM 30 april 2015, nr. 41.798/12, Musa/België, overweging 63).

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. H. VAN GOETHEM

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

G. DE BOECK